

ALVARIOKO MENDIAN JESUSEN AMAK

IZANDU ZITUEN NEKE ARRIGARRIAK. (1)

Ez da erraz adiraztea guk Jesusen Amak bere semearen gurutze bazterrean beinik-bein, ta gero bere bakartasunean ekusi ezandu zuen neke arrigarria; ez eta guk au jakitea ere; bada au guk ongi jakiteko, jakin bear genuke, nor den Jesusen Ama, ta norañokoa den Jesusen Amaren animan arkitzen den grazia ta birtutea; ta au guzia dakienik, ongi beintzat, ez da arkitzen gaur, ez mundu guzian, ez eta arkituko ere mundua mundu den denboran.

Guk dakigun guzia da, bai zuela Jangoikoaren Ama Birjiñak, Ama Birjen onelakoari zegokan birtute, grazia ta doai era guzia; etzuela utsik egin bein ere bere bizitza guzian, ta egin izandu zuela, zuen graziarekin ta birtutearekin, zegiken guzi-guzia; ta maitatu zuela bere seme Jesus maitagarria ezin geiagoraño, edo berak maitatu al guzi-guzian, ta Zeruko ta lurreko guziak maitatzen zuten baño obeki ta agitz ederkiago.

Ongi da: ta egazti charrak, otso gogorrek, eta mendiko gaistagiñenak ezin ekusi badute neketan sartua beren umeetatik bat ere; eta ori era orretan oriek ekustean egiten badute guk gerok dakigun adiña, bere nekepetik ori atera naiez edo niork orri gaitzik egin ez dezon, gaitzen baten beldur diranean; ta ori guzia oriek egiten badute zeren ongi nai dieten beren umei, edo zeren zerbait maite dituzten beren umeak, ezin geiagoraño bere Seme on Jesus maitagarria maite zuen Ama Birjiñak, ¿zér naigabeak ekusiko zituen, zér kezka eta zér nekeak gurutze baten ondotik irur orduz begira zegokala, egondu zen bezala, bere seme Jesus gurutze berean iltze-tzar andi gogorrez jozirik arkitzen zenari?

¡Zein neke zorrotzak, zein utzak, zein miñak, denbor orretako Ama onen nekeak! Ezin zegiken alabaña bere Seme Jesús maitagarri nekatuarekiñ, gañerako amak edo gurasoak neketan dauden beren umeekin egin oi dutena.

(1) *Jesusen amore-nequeei dagozten cembait otoitzgai*, III Zatia. — 66 garren otoitzgaia.

Edozein guraso, bere ume bat neketan ekusi orduko, an da lasterka ari laguntzera joana, ta bere umeari laguntzen diolako atsegiñarekin zerbait badere arintzen ditu bere naigabeak; baña Jesusen Amak, neke arrigarrietan ekusiagatik bere Seme maitagarria: ezin lagun zezakeon batere; ta bere seme maite Jesusi ezin lagundu onek zorrozten ziozkan Ama Bijiñari anbat neketan Jesus ekustetik zetozkan bere naigabe latzak eta gañerako kezak.

Ekusten zuen bere Seme Jesús Ama Bijiñak anitz arantza buruan sartuak zeduzkala ta oñazez lertzen; ekusten bere Seme Jesús bera, arantz orietatik bat ezin aterazezoken eran, bada ekusten zuen Jesus bera bi eskuak iltzez bortizki joziak zeduzkala; ta ekusten zuen bidenabar, etzuela berak eskurik batere arantz zorrotz oriek Jesusi ateratzeko.

Ekusten zuen Ama Bijiñak berak bere buruko arantza zuloetatik Jesús maitagarriari zerion odolak betetzen ziozkala Jesusi bere begiak, eta aurpegi guzi-guzia: ta bere odol ori Jesusen Amak kendu naiagatik, etzioten ango borreroak eta Jesus zaitzen zeuden soldaduak Jesús ukitzen utziko.

Elrusteti zuen Jesusen Amak Jesús geien-geiena larru gorrian ta otzez ikaraz, ta etzuen Jesusen Amak Jesus berotzeko biderik batere, ez eta estaltzekorik ere.

Egarriz itotzen zegoen Jesús maitagarria, ta ala zegoen Jesusi, nola zegoen zekiela beraren Ama Bijiñak, ezin eman zezoken edatera ur tantarik ere.

Urratua daduka Jesusek bere bizkar guzia, ta denbora berean, oñazez betea daduka ta odola dariola, ta al-ere ezin dagoike beraren Ama maitariak deus ere odola geldi-razteko edo oñazeak arintzeko!

Gorputz guzia daduka Jesusek bere oñetan ta eskuetan sartuak daduzkan iltzeen gañean, ta Jesusen Amak ezin labur ditzake bere egoera arrigarri orretatik Jesusek dituen neke izugarriak, ez besotetan Jesús artuz, ta ez beste bide batez ere!

Ekusten du Jesusen Amak bere seme Jesús maitagarria blasfemiaz, itza gaitoz, errate gogorrez, ta eun milla bide-gabez dena betea, ta itz bat ezin atera dezake Jesusen alde ta Jesusen etsaiak isil-erasteko.

Ekusten du, aitzuz ta aitzuz doala Jesús, ta azkeneko bere asnaseetan sartzeko abian; ekusten du flakiaz ezin jaso duela Jesusek bere burua, ta alere ezin eman diotzake Jesusen Amak bere eskuak, nola ere bait Jesusi burua idukitzeko.

Eltusten du askenean Ama Bijiñak Jangoikoaren ta bere Seme bakar Jesus bere gurutzean illik, oritua, odolez ta karkafsez dena

betea, ta bere bi saietsetatik daduzkan lapurren ichurakoa; ta ekusten du ez daudela alaere aseak Jesus artaratu duten etsai gogorak.

Eta onenbat bere ekuste gogorrek, onenbat charkeri galduk, onenbat naigabe latzek, eta onenbat kezkek, zertara ote zuten Jesusen Ama maitagarria? ¿Nola utzi ote zioten bere biotz minbere maitaria, ta nola bere barren guzia?

Edozein umetan azki litzake Jesusek zeraman neke arrigarriaren laurdena, aren Amari bizia kentzeko: ¿nola bada etzen illik gelditu Ama guziak beren semeak baño milletan bere seme Jesús maitago zuen Ama Birjiña, onenbat eta onenbat Jesusen neke ekusi ezkerro?

Ala Jangoikoak naiez edo milagro; ez bestela.

SEBASTIAN MENDIBURU.

ALABA EN LA EUSKAL-ERRIA

LAS MONUMENTALES ESCUELAS DE LLODIO.

En uno de los números anteriores ¹ publicamos un dibujo que representa esta admirable y benéfica creacion del marqués de Urquijo. Dificilmente habrá en España un edificio tan magnífico, destinado especialmente á la instruccion de los niños, ni institucion que más profundamente cautive el ánimo del viajero curioso. El Excmo. Sr. Don Estanislao de Urquijo, ex-diputado foral de Alaba, nació en el pueblecito de Murga, pero se educó en Llodio. Allí aprendió sin duda cuánto sufren los pobrecitos niños, que tienen que ir diariamente á la escuela de un pueblo desde los lejanos caseríos; allí comprendió cuán grande es el bien que se hace amparando y educando á la niñez.

La provincia de Alaba recuerda como un fasto glorioso el de el día en que se inauguraron las escuelas de Llodio, el del 5 de Mayo

(1) Tomo IV. núm. X, pág. 231.